

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.214 van 16 mei 2017
in de zaak A. 222.154/X-16.915.**

In zake : de BVBA DE VALK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat François Lebacqz
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Frankrijklei 107
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD ANTWERPEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jim Deridder
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 210a
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 mei 2017, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging – zulks onder verbeurte van “een dwangsom van 3.000,00 € per dag overtreding” – van het besluit van de burgemeester van de stad Antwerpen van 2 mei 2017 tot sluiting van de inrichting ’t Keteltje, Oudemansstraat 25 te 2000 Antwerpen, gedurende een termijn van vier maanden vanaf zaterdag 6 mei 2017, tot en met dinsdag 5 september 2017.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 mei 2017, om 11 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat François Lebacqz, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

III. Feiten

3. Verzoekster baat de inrichting 't Keteltje, Oudemansstraat 25 te 2000 Antwerpen, uit.

Bij besluit van 29 april 2016 heeft de burgemeester van de stad Antwerpen de inrichting gedurende drie maanden gesloten op grond van artikel 134*quinquies* van de nieuwe gemeentewet. Verzoeksters vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ertegen is verworpen bij arrest nr. 234.755 van 17 mei 2016.

Volgens de burgemeester, in de bestreden beslissing van 2 mei 2017, zijn er “opnieuw ernstige aanwijzingen [...] dat in de inrichting feiten van mensenhandel plaatsvinden, zoals bedoeld in artikel 134*quinquies* van de Nieuwe Gemeentewet”. In een 25 bladzijden tellend besluit komt hij tot de conclusie dat een sluiting van drie maanden, zoals opgelegd bij besluit van 29 april 2016, klaarblijkelijk onvoldoende is. Hij acht het, gelet op de ernst en de duur van de

vastgestelde feiten, “dan ook aangewezen” een nieuwe sluitingsduur van vier maanden op te leggen. Besloten wordt verzoeksters inrichting te sluiten van 6 mei tot en met 5 september 2017.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Schorsingsvoorwaarde van een ernstig middel

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. Een eerste middel is afgeleid uit de schending “van de formele motiveringswet van 29 juni 1991 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht”.

Toegelicht wordt dat de beslissing niet motiveert “waarom de opgelegde sanctie plots in allerijl en halsoverkop diende genomen te worden”. Verzoekster werd op 28 april 2017 gehoord en de werkdag nadien wordt de bestreden beslissing genomen, die 25 bladzijden telt en niet antwoordt op verzoeksters hoofdargumenten. Er zijn geen nieuwe elementen om “een zodanige spoedige maatregel” op te leggen.

Beoordeling

6. De bestreden beslissing behelst op het eerste gezicht geen “sanctie” wegens een overtreding door verzoekster, maar een preventieve maatregel ten aanzien van een inrichting.

7. Voorts is verzoekster met een brief van 10 april 2017 opgeroepen om te worden gehoord op 21 april 2017. Op haar verzoek is de hoorzitting uitgesteld naar 28 april 2017. De bestreden beslissing is genomen op 2 mei 2017, om in te gaan vanaf 6 mei 2017. Een overdreven spoed lijkt hierin niet te kunnen worden ontwaard.

Hoe dan ook wordt in de beslissing onder meer gemotiveerd dat tot drie keer toe aanwijzingen van mensenhandel in de drankgelegenheden werden vastgesteld, niettegenstaande de waarschuwing, de controles van de bevoegde diensten, verzoeksters kennis van de illegale praktijken en de vorige bestuurlijke maatregel, en dat bijgevolg de kans reëel is “dat deze illegale activiteiten nogmaals herhaald worden”. Waarom deze motivering niet vermog te verantwoorden dat de burgemeester ervoor kiest om met zijn beslissing niet nodeloos te treuzelen, wordt door verzoekster niet inzichtelijk gemaakt.

8. Ten slotte maakt verzoekster in het middel evenmin duidelijk welke hoofdargumenten die zij tijdens het verhoor deed gelden, niet worden beantwoord.

9. Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10. Een tweede middel, afgeleid uit de schending van het proportionaliteits- en het zorgvuldigheidsbeginsel, omvat zes grieven:

- er is rechtsmisbruik doordat geen hoogdringendheid wordt aangetoond en doordat verzoekster geen enkele termijn wordt gelaten;
- van verzoekster worden “politionele bevoegdheden” verwacht, die zij niet heeft;
- een sluiting is geen oplossing; ofschoon verzoekster tijdens het verhoor om een dialoog met de politie en een samenwerking heeft gevraagd, wordt daar in de beslissing niet op geantwoord;
- de burgemeester geeft opzettelijk geen opdracht tot een nauwgezette controle van de politie;
- de burgemeester beperkt zich tot “constante verwijten, volledig uit de lucht gegrepen zonder de minste inhoud” en verschaft verzoekster geen enkele concrete oplossing of doet haar geen enkel voorstel;
- op geen enkele wijze wordt gemotiveerd waarom een sluiting een oplossing zou zijn.

Beoordeling

11. In zoverre verzoekster weer het spoedeisende karakter van de opgelegde maatregel betwist, valt de grief samen met het eerste middel en is hij niet ernstig. Op te merken is bovendien dat verzoekster niet specificeert welke termijn(en) haar dan wel minimaal moest(en) zijn verleend.

12. Het is vooralsnog onduidelijk waar in de bestreden beslissing “politionele bevoegdheden” van verzoekster zouden worden verwacht.

Wel maakt de beslissing er melding van dat de zaakvoerder “geen enkele actie onderneemt om in te gaan tegen het negatieve publieke imago van zijn zaak, zijnde een prostitutiecafé van zwarte Afrikaanse vrouwen” en dat het duidelijk is dat verzoekster meewerkt aan de vastgestelde illegale praktijken “door de ‘werkomstandigheden’ in haar drankgelegenheid voor deze Afrikaanse vrouwen te faciliteren: kledij wordt achter de toog bewaard en er wordt hulp geboden bij de onttrekking aan controles”. De conclusie in de bestreden beslissing is dat verzoekster het café “zeer bewust ter beschikking [stelt] aan de zwarte Afrikaanse dames om prostitutieactiviteiten te ontwikkelen”.

Verzoekster besteedt hieraan geen enkele aandacht, laat staan dat zij het ontkracht. Als zodanig lijken die vermeldingen nochtans uitdrukkelijke en concrete vingerwijzingen in te houden met betrekking tot wat verzoekster kan doen om te vermijden dat haar inrichting “de centrale plaats [is] waar Afrikaanse meisjes worden gedwongen om zich te prostitueren door een pooier, onder dreiging van geweld ten aanzien van zichzelf of hun familie”.

13. Op het eerste gezicht is het juist (onder meer) de nauwgezette controle van de politie die tot de vaststelling heeft geleid van aanwijzingen van nieuwe feiten van mensenhandel in de inrichting van verzoekster.

14. Dat die aanwijzingen uit de lucht gegrepen zijn en elke inhoud ontberen, lijkt op het eerste gezicht overtuigend te worden tegengesproken door de bladzijden 11 tot en met 19 van de bestreden beslissing.

15. De motivering voor – specifiek – de sluiting, en de duur ervan, luidt:

“Zoals gesteld haalt de uitbaatster belangrijke voordelen uit haar reputatie. Tot driemaal toe werden opnieuw aanwijzingen van mensenhandel vastgesteld in de drankgelegenheden en dit ondanks de waarschuwing, de controles van de bevoegde diensten, haar kennis over de illegale praktijken en de vorige bestuurlijke maatregel. De kans is derhalve reëel dat deze illegale activiteiten nogmaals herhaald worden.

Het bevelen van een tijdelijke sluiting van de betrokken plaats voor een bepaalde termijn is dan ook noodzakelijk. Een sluiting van de inrichting moet voldoende lang zijn om deze illegale praktijken een halt toe te roepen. Klaarblijkelijk is een sluiting van drie maanden, zoals opgelegd naar aanleiding van de maatregel van 29 april 2016 onvoldoende.

Gelet op de ernst en de duur van de vastgestelde feiten, is een sluitingsduur van vier maanden dan ook aangewezen. Deze termijn is noodzakelijk om daders, mededaders en andere betrokkenen te ontraden om de instelling te gebruiken en bij te dragen aan deze illegale praktijken. Deze termijn is ook nodig voor de uitbaatster om de nodige maatregelen te nemen om deze illegale praktijken en hun gevolgen in de toekomst onmogelijk te maken.”

Met andere woorden vermeldt de verwerende partij op het eerste gezicht wel degelijk waarom een sluiting een oplossing is. Verzoekster lijkt die motieven evenwel niet op te merken.

16. Het middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

17. Luidens een derde middel is er sprake van “Overschrijding en afwending van de macht”. Nader toegelicht wordt dat artikel 134*quater* van de nieuwe gemeentewet en artikel 67 van het gemeentedecreet aan de burgemeester de bevoegdheid verlenen om een instelling tijdelijk te sluiten indien de openbare orde rond deze voor het publiek toegankelijke instelling door gedragingen in die inrichting wordt verstoord, en dat de burgemeester zijn bevoegdheid afwendt en overschrijdt om van de Oudemansstraat een nog uitsluitend residentiële straat te maken. Het uitstippelen van een stedelijk urbanisatiebeleid mag evenwel niet gebeuren “door een oneigenlijk gebruik te maken van artikel 134*quater* van de Nieuwe Gemeentewet”.

Beoordeling

18. De bestreden beslissing berust niet op artikel 134*quater*, maar op artikel 134*quinquies* van de nieuwe gemeentewet.

19. Bovendien is vereist, opdat er van machtsafwending sprake kan zijn, dat het ongeoorloofde oogmerk dat beweerdelijk wordt nagestreefd het enige doel van de bestreden handeling is.

Te dezen, evenwel, blijkt de bestreden beslissing (minstens mee) ingegeven te zijn door de wil om, na vastgestelde aanwijzingen van feiten van mensenhandel, “deze illegale praktijken een halt toe te roepen”. Verzoekster is er vooralsnog niet in geslaagd deze verantwoording onderuit te halen.

20. Ook het derde en laatste middel is niet ernstig.

Aangezien aldus aan ten minste één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet is voldaan, is er reden de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing onder verbeurte van een dwangsom.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het geding, begroot op het rolrecht van 200 euro en een aan de stad Antwerpen verschuldigde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

3. Het door verzoekster per vergissing betaalde recht van 200 euro wordt aan haar terugbetaald.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien mei 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust